

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ
НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ:
ІСТОРІЯ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ**

Матеріали
IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
У двох частинах
Частина 2

(Суми, 19 травня 2017 року)

Суми
2017

КУЧЕРЕНКО П.

(науковий керівник – к. і. н., доц. *В. А. Нестеренко*)

СПОГАДИ КУЧЕРЕНКО НІНИ МИХАЙЛІВНИ*

Кучеренко Ніна Михайлівна народилася 29 жовтня 1946 року у селі Елизаветівці, Курської області, Лужковського району. Навчалась у Сергієвській середній школі та закінчила 7 класів. В 1962 році поїхала у Рильськ навчатися на бухгалтера. Там ходила у вечірню школу та закінчила 10 класів.

Батьки були простими колгоспниками. Батько Попатенко Михайло Кононович закінчив 3 класи та працював комірником. Мати Марія Іванівна закінчила 1 клас, виховувала дітей та ходила на буряки.

Голод 1932-1933 років, по розповідям батьків, відчувався, але не в повній силі, як в Україні. Але через труднощі батьки та інші родичі Ніни Михайлівни їздили на Дон працювати. Звичайно життя до війни було тяжким, але після вже все покращилось.

Михайло Кононович у 1942 році пішов до армії а згодом, коли почалася війна, і на фронт. Був поранений на полі бою, отримав багато нагород і вже після закінчення війни повернувся додому.

Мати під час війни перебувала дома з дітьми та чекала чоловіка із фронту.

Дідусь, як розповідає Ніна Михайлівна, пройшов Першу й Другу Світові війни та після кожної повернувся додому. Отримав багато нагород та помер у віці 87 років.

* Робота здійснена в рамках виконання фундаментального дослідження №0115U000677 «Історичний розвиток порубіжжя Північно-Східної України як засіб конструювання загальнонаціональної моделі історичної пам'яті».

У Ніни Михайлівни було 3 брати: Віктор, Олександр та Леонід. Вони також навчалися у селі, а згодом пішли до армії. Після служіння переїхали до Дніпропетровська працювати.

Велика сім'я жила у невеликій хаті. Там була одна кімната та величезна піч. У селі не було продуктових магазинів та магазинів одягу, як ми звикли бачити це в наш час, і тому родина Ніни Михайлівни тримала господарство, а одяг як правило шила бабуся. Зазвичай мати з бабусею готували борщі, але іноді, коли була можливість, полюбляли потішити всіх варениками або пиріжками.

У селі Елизаветівці голоду 1947 року не відчувалося.

У 1964 році, у віці 18 років, Ніна Михайлівна отримала паспорт та переїхала у місто Суми. Вона здобула величезний досвід у професії бухгалтера. Спочатку Ніна Михайлівна працювала касиром, потім рахівником, молодшим бухгалтером, а через деякий час отримала посаду головного бухгалтера. Згодом вона зустріла свого майбутнього чоловіка Кучеренко Миколая Антоновича, з котрим прожила у шлюбі майже 50 років. Також вона мала доньку та сина. Доньку звать Світлана, а сина Валерій. Миколай Антонович розповіда Ніні та своїм дітям, що на початку Другої світової війни йому було 13 років, і звичайно багато страшних подій відбувалося в той час. Помер Миколай Антонович у віці 83 років у 2015 році.

Зараз Ніні Михайлівні 70 років, вона досі живе у місті Суми та частенько згадує своє минуле.